

Advies

Aan Inspecteur-Generaal Leefomgeving en Transport

Cc.

Van Autoriteit Consument en Markt

Datum 17 november 2016

Onderwerp Oasen 2016

Pagina
1/32

Muzenstraat 41 | 2511 WB Den Haag
Postbus 16326 | 2500 BH Den Haag
T 070 722 20 00 | F 070 722 23 55
info@acm.nl | www.acm.nl | www.consuwijzer.nl

Management samenvatting

ACM geeft in dit rapport een advies aan de ILT over de drinkwatertarieven 2016 van Oasen. Hiermee geeft ACM invulling aan haar taak zoals bedoeld in artikel 7, tweede lid van de Drinkwaterregeling.

Het wettelijk kader voor het toezicht op de tarieven die drinkwaterbedrijven in rekening brengen voor de beschikbaarstelling en levering van drinkwater wordt gevormd door de Drinkwaterwet, het Drinkwaterbesluit en de Drinkwaterregeling. In hoofdstuk 2 beschrijft ACM de relevante artikelen.

ACM heeft de wettelijke context van haar adviestaak uitgewerkt in een toetsingskader (hoofdstuk 3). Hierin onderscheidt ACM twee stappen:

- Stap 1: toetsing van de drinkwaterkosten;
- Stap 2: toetsing van de drinkwatertarieven.

Bij de eerste stap is het van belang dat een drinkwaterbedrijf alleen kosten raamt voor drinkwateractiviteiten zoals bedoeld in de wet. Dit moet blijken uit een transparante toerekening van de kosten van een drinkwaterbedrijf naar drinkwatertaken en niet-drinkwatertaken. Wanneer de kostentoerekening niet op een correcte wijze plaatsvindt, kan dit leiden tot kruissubsidies en daarmee tot te hoge of te lage drinkwatertarieven.

Bij de tweede stap is het van belang dat met de tarieven niet meer inkomsten worden behaald dan de geraamde kosten, de zogenaamde toets van kostendekkendheid op totaalniveau. Tevens vindt ACM het van belang dat de drinkwaterbedrijven duidelijk maken hoe de tarieven voor vastrecht en de levering van drinkwater tot stand komen uit de onderliggende kosten.

In hoofdstuk 4 beschrijft ACM de ontvangen informatie van Oasen en toetst deze aan het toetsingskader. Hieronder staan de belangrijkste conclusies voor Oasen.

1. Drinkwaterkosten

Oasen verdeelt de begrote kosten over drinkwaterlevering, kosten voor overige wettelijke taken, kosten voor niet-wettelijke taken en kosten voor buitenlandse activiteiten. De lijst die Oasen gebruikt voor het scheiden van kosten waarborgt deze scheiding onvoldoende, daarbij is het niet navolgbaar hoe deze lijst is gebruikt. ACM concludeert daarom dat Oasen vooralsnog niet voldoende transparant haar kosten splitst in drinkwaterkosten en niet-drinkwaterkosten. Daarnaast heeft Oasen onvoldoende zichtbaar gemaakt op welke wijze de gerealiseerde verbetering van de kostenefficiëntie en onderlinge prestatievergelijking zijn betrokken bij het ramen van de kosten.

2. Drinkwatertarieven

Oasen stelt haar tarieven vast op basis van haar eigen tariefbeleid. Oasen streeft naar stabiele tarieven en probeert schommelingen in tarieven te voorkomen. Het kostprijsmodel dat Oasen hanteert is een integraal onderdeel van de organisatie. Het kostprijsmodel geeft inzicht in de

bijbehorende kostprijs van elk van de tarieven. Hierdoor is het inzichtelijk dat de marges (winst) per tarief geen grote verschillen vertonen en is het transparant hoe Oasen haar tarieven bepaald.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	5
2	Context	6
2.1	Doelstelling tarieftoezicht	6
2.2	Wettelijke context advies ACM	6
2.3	Relevante artikelen wet- en regelgeving	7
3	Toetsingskader van drinkwatertarieven	10
3.1	Inhoudelijke toetsing	10
3.2	Werkwijze	12
4	Totstandkoming van de drinkwatertarieven van Oasen	13
4.1	Betrokken informatie en proces	13
4.2	Beschrijving kostprijsmodel	13
4.3	Toetsing van de kosten aan wettelijke bepalingen (stap 1)	15
4.3.1	Totstandkoming van de begroting	15
4.3.2	Splitsing kosten naar drinkwatertaken	17
4.3.3	Vermogenskosten	22
4.4	Toetsing van de tarieven aan wettelijke bepalingen (stap 2)	25
4.4.1	Opbrengsten	25
4.4.2	Tarieven	26
4.4.3	Publicatie van het tarievenoverzicht	29
5	Conclusie Oasen	30
6	Bijlagen	31
6.1	Overzicht vastrecht tarieven	31
6.2	Overzicht variabele tarieven	32

1 Inleiding

De Inspectie Leefomgeving en Transport (hierna: ILT) houdt toezicht op de naleving van Drinkwaterwet, het Drinkwaterbesluit en de Drinkwaterregeling, inclusief de totstandkoming van de drinkwatertarieven. De Autoriteit Consument & Markt (hierna: ACM) heeft daarbij een adviserende taak; ILT is gehouden bij de uitoefening van het toezicht op de tarieven advies te vragen aan ACM. Op 10 maart 2016 heeft ILT per brief ACM gevraagd advies te geven over de drinkwatertarieven van het tariefjaar 2016.

ACM heeft eerder op verzoek van ILT beoordeeld in hoeverre de totstandkoming van de drinkwatertarieven 2013 bij de tien Nederlandse drinkwaterbedrijven in overeenstemming is met de wet- en regelgeving. De belangrijkste bevinding was dat op een aantal punten onvoldoende sprake van transparantie was.¹ Het betrof met name de scheiding van kosten voor drinkwater- en niet-drinkwateractiviteiten, de relatie tussen kosten en tarieven, het meten van kostenefficiëntie en het betrekken van de efficiëntieverbetering in de tarieven.

Naar aanleiding van het advies van ACM over de drinkwatertarieven 2013, heeft ILT een bestuurlijk overleg georganiseerd met de drinkwaterbedrijven (mei 2014). Vervolgens hebben de drinkwaterbedrijven, om tegemoet te komen aan de constatering van ILT/ACM, een plan van aanpak opgesteld dat moet leiden tot verbeteringen voor de tarieven in het jaar 2016. Het verbeterplan komt neer op de introductie van een kostprijsmodel bij de drinkwaterbedrijven. Met het kostprijsmodel wordt beoogd transparantie te verschaffen in de scheiding van kosten voor drinkwateractiviteiten en niet-drinkwateractiviteiten. Als onderdeel van de beoordeling van de tarieven 2016, hebben alle bedrijven een kostprijsmodel verstrekt. Vanwege het verbeterplan van de drinkwaterbedrijven, hebben ACM en ILT voor de jaren 2014 en 2015 gekozen voor een analyse gericht op significante verschillen met tariefjaar 2013.

Deze rapportage bevat het advies over de tarieven van het tariefjaar 2016 van drinkwaterbedrijf Oasen. Een vergelijkbare rapportage is opgesteld voor de andere drinkwaterbedrijven.

ACM heeft getoetst of de drinkwatertarieven tot stand zijn gekomen op een wijze die voldoet aan eisen die de wet daaraan stelt. ACM heeft zich daarbij gebaseerd op de informatie die ILT heeft ontvangen van Waternet. Op 17 februari 2016 heeft Oasen een toelichting gegeven op haar tarieven en ter onderbouwing een aantal stukken nagezonden. Daarnaast is Oasen in de gelegenheid gesteld te reageren op een conceptrapportage en Oasen heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Leeswijzer

In hoofdstuk 2 beschrijft ACM de context van dit advies, waaronder het juridisch kader. Deze context is uitgewerkt in een concreet toetsingskader (hoofdstuk 3). In hoofdstuk 4 wordt de inhoudelijke beoordeling van de tarieven 2016 van Waternet beschreven. ACM vat haar oordeel over de tarieven samen in hoofdstuk 5.

---

¹ Brief van ACM aan ILT van 18 augustus 2014 met ACM kenmerk 2014204361.

2 Context

In dit hoofdstuk beschrijft ACM de wettelijke context waarbinnen de toetsing van de tarieven heeft plaatsgevonden. Hieronder vallen onder meer de doelstelling van het tarieftoezicht, de adviesrol van ACM en een overzicht van de relevante wetsartikelen.

2.1 Doelstelling tarieftoezicht

De centrale doelstelling van de drinkwaterwetgeving is de bevordering van de volksgezondheid door de voorziening van drinkwater aan alle consumenten op een maatschappelijk verantwoorde wijze te waarborgen.² De wetgever heeft beoogd met de Drinkwaterwet de primaire verantwoordelijkheid hiervoor bij de drinkwaterbedrijven te leggen. De rol van de rijksoverheid daarbij is toezichhoudend, voorwaardenscheppend en kaderstellend.³

De genoemde doelstelling vertaalt zich in een aantal meer concrete belangen, die met de Drinkwaterwet worden gewaarborgd:

1. het belang van een goede kwaliteit van het drinkwater;
2. het belang van leveringszekerheid en continuïteit van de openbare drinkwatervoorziening;
3. het belang van doelmatigheid van de openbare drinkwatervoorziening.

Het tarieftoezicht moet worden geplaatst in het kader van het belang van de doelmatigheid van de openbare drinkwatervoorziening. Tegelijkertijd is uit de totstandkominggeschiedenis van de wet duidelijk dat dit belang niet ten koste mag gaan van het belang van een goede kwaliteit van het drinkwater en het belang van leveringszekerheid en continuïteit. Kwaliteit van de drinkwatervoorziening staat voorop en alle kosten die nodig zijn om dat te realiseren, mogen bij de bepaling van het tarief worden meegenomen. Daarbij is opgemerkt dat duurzame veiligstelling van de drinkwatervoorziening een kernpunt van de wet is en dat drinkwaterbedrijven voldoende moeten investeren om ook op de lange termijn een goede drinkwatervoorziening te verzekeren.⁴

2.2 Wettelijke context advies ACM

Het wettelijk kader voor het toezicht op de tarieven die drinkwaterbedrijven in rekening brengen voor de beschikbaarstelling en levering van drinkwater wordt gevormd door de Drinkwaterwet, het Drinkwaterbesluit en de Drinkwaterregeling. Relevant voor het toezicht op de tarieven zijn de artikelen 10 t/m 13 van de Drinkwaterwet, de artikelen 6 t/m 10 van het Drinkwaterbesluit en de artikelen 5 t/m 7 van de Drinkwaterregeling. Samen vormen deze artikelen het kader waarbinnen de drinkwaterbedrijven hun tarieven moeten vaststellen.

² Tweede Kamer, 2006-2007, 30 895, nr. 3 (MvT) p. 5.

³ Tweede Kamer, 2006-2007, 30 895, nr. 3 (MvT) p. 5.

⁴ Tweede Kamer, 2006-2007, 30 895, nr. 3 (MvT), p. 30. En: Eerste Kamer, vergaderjaar 2008-2009, 30 895, D (MvA), p. 16/17.

ILT houdt toezicht op de naleving van deze wetgeving, inclusief de totstandkoming van de drinkwatertarieven. Volgens artikel 7, tweede lid van de Drinkwaterregeling dient ILT bij de uitoefening van het toezicht op artikel 12, derde lid van de Drinkwaterwet en paragraaf 2.1 van het Drinkwaterbesluit advies te vragen aan ACM. Op 14 maart 2016 heeft ILT per brief ACM gevraagd advies te geven over de drinkwatertarieven van het tariefjaar 2016.

De centrale elementen van het tarieftoezicht zijn de eisen van kostendekkendheid, transparantie en non-discriminatie van de tarieven, welke beginselen in de Drinkwaterwet zijn vastgelegd. De consument dient als gebonden afnemer te worden beschermd tegen de monopoliepositie van het drinkwaterbedrijf. Door deze monopoliepositie kan het drinkwaterbedrijf tarieven in rekening brengen die hoger zijn dan noodzakelijk voor een verantwoorde bedrijfsvoering.⁵ Daarnaast dienen de tarieven op transparante wijze tot stand te komen, non-discriminatoire te zijn en de relevante kosten voor drinkwatertaken te dekken.

2.3 Relevante artikelen wet- en regelgeving

Drinkwaterwet

Artikel 11

1. De eigenaar van een drinkwaterbedrijf hanteert tarieven die kostendekkend, transparant en niet discriminerend zijn.
2. De eigenaar van een drinkwaterbedrijf hanteert bij de bepaling van de vermogenskosten die in het tarief mogen worden doorberekend ten hoogste de geldende gewogen gemiddelde vermogenskostenvoet, vastgesteld krachtens artikel 10, derde lid.
3. De toerekening van de kosten van materiële vaste activa vindt plaats op basis van afschrijvingsmethoden en afschrijvingstermijnen die volgens algemeen aanvaarde bedrijfseconomische principes zijn bepaald.
4. Als grondslag voor het bepalen van de vermogenskosten, die in het tarief mogen worden doorberekend, geldt de activawaarde, waarbij de materiële vaste activa gewaardeerd worden tegen historische kostprijs.

Artikel 12

1. Uit de begroting van het drinkwaterbedrijf blijkt op welke wijze de kosten, waaronder de vermogenskosten die ten hoogste mogen worden gehanteerd, in het tarief zijn verwerkt.
2. De eigenaar van een drinkwaterbedrijf brengt jaarlijks voor 1 oktober aan Onze Minister een verslag uit dat inzicht verschaft in de kosten, waaronder de vermogenskosten, die in het voorafgaande kalenderjaar zijn gehanteerd bij het vaststellen van de tarieven voor de levering van drinkwater en het gerealiseerde bedrijfsresultaat over dat jaar. Het verslag dient voorzien te zijn van een goedkeurende verklaring van een registeraccountant. Onze

⁵ Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 30 895, nr. 18 (Amendement Jansen) en Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 30 895, nr. 25 (Amendement Van der Staaij).

Minister zendt dit verslag voor het einde van het kalenderjaar aan de beide Kamers der Staten-Generaal.

3. Indien uit het verslag, bedoeld in het tweede lid, blijkt dat het gerealiseerde bedrijfsresultaat de voor dat jaar op basis van artikel 11, tweede lid, bepaalde vermogenskosten overschrijdt, draagt de eigenaar van een drinkwaterbedrijf er zorg voor dat die overschrijding wordt gecompenseerd in de tariefstelling voor het daaropvolgende kalenderjaar.

Drinkwaterbesluit

Artikel 8 In tarief door te berekenen kosten

1. Als kosten, bedoeld in artikel 13, eerste lid, onder a, van de wet, die ten grondslag liggen aan het tarief, bedoeld in artikel 11 van de wet, worden aangemerkt kosten die zijn of worden gemaakt ten behoeve van de taken, genoemd in artikel 7, eerste en tweede lid, van de wet.
2. De kosten van projecten ten behoeve van de bevordering van een goede drinkwatervoorziening in het buitenland bedragen maximaal 1% van de raming van de omzet, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel a.
3. De kosten, bedoeld in het tweede lid, worden in mindering gebracht op de toegestane vermogenskostenvergoeding, volgend uit de vastgestelde vermogenskosten, bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de wet.
4. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van berekening van de vermogenskosten, bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de wet.

Artikel 9. Raming van omzet en kosten

1. De elementen en wijze van berekening van de tarieven, bedoeld in artikel 13, eerste lid, onder b, van de wet, worden gevormd door:
  - a. een raming van de met de taken, bedoeld in artikel 7, eerste en tweede lid, van de wet, te behalen omzet, die mede is gebaseerd op de daadwerkelijk gerealiseerde omzet in het voorafgaande kalenderjaar;
  - b. een raming van de kosten, bedoeld in artikel 8, eerste lid, die worden doorberekend in de drinkwatertarieven.
2. Bij de raming van de kosten, bedoeld in het eerste lid, onder b, worden betrokken:
  - a. een in het voorafgaande jaar gerealiseerde verbetering van de kostenefficiëntie;
  - b. het verslag met de resultaten van de prestatievergelijking, bedoeld in artikel 43, eerste lid, van de wet
3. Aan het vereiste van kostendekkendheid van het tarief, bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de wet, wordt in ieder geval voldaan indien de geraamde omzet uit het tarief niet meer bedraagt dan de som van de geraamde kosten, bedoeld in het eerste lid, onder b.

Artikel 10. Kostenposten en toerekening

1. De eigenaar van een drinkwaterbedrijf publiceert jaarlijks voor 1 december een overzicht van de tarieven die hij in het daarop volgende kalenderjaar voor de beschikbaarstelling en levering van drinkwater in rekening brengt.
2. In het in het eerste lid bedoelde overzicht wordt ten minste onderscheid gemaakt in tarieven voor de volgende posten:
  - a. aansluitkosten,
  - b. vastrecht, en
  - c. prijs per kubieke meter geleverd drinkwater.
3. In het in het eerste lid bedoelde overzicht wordt bij de tarieven aangegeven hoe deze zijn afgeleid uit de door het drinkwaterbedrijf te maken kosten voor de volgende posten:
  - a. operationele kosten,
  - b. afschrijvingen,
  - c. vermogenskosten, en
  - d. belastingen.
4. In het in het eerste lid bedoelde overzicht wordt inzicht verschaft in de wijze van kostentoerekening voor de levering via het distributienet van ander water dan drinkwater.

Drinkwaterregeling

Artikel 6. Berekening vermogenskosten

1. De maximaal toegestane vermogenskosten die de eigenaar van een drinkwaterbedrijf mag doorberekenen in het drinkwatertarief worden berekend als het product van de op grond van artikel 10, vierde lid, van het besluit vastgestelde vermogenskostenvergoeding en de activawaarde, bedoeld in artikel 11, vierde lid, van de wet.
2. De activawaarde, bedoeld in het eerste lid, is het gemiddelde van het begrote totaal van de activa per 1 januari en 31 december van het jaar waarvoor de toegestane vermogenskosten worden berekend. Liquide middelen worden niet gerekend tot de activawaarde.

3 Toetsingskader van drinkwatertarieven

3.1 Inhoudelijke toetsing

Zoals beschreven in hoofdstuk 2 toetst ACM ten behoeve van het advies aan ILT of de drinkwatertarieven tot stand zijn gekomen in overeenstemming met de bepalingen in de Drinkwaterwet (hierna ook: Dww), het Drinkwaterbesluit (hierna ook: Dwb) en de Drinkwaterregeling (hierna ook: Dwr). ACM heeft de wettelijke context van haar adviestaak uitgewerkt in een concreet toetsingskader, waarin twee stappen zijn onderscheiden:

Stap 1: Toetsing van de kosten aan de wettelijke bepalingen

Stap 2: Toetsing van de totstandkoming van de tarieven aan de wettelijke bepalingen

Stap 1: Toetsing van de kosten

ACM stelt in deze stap vast of de raming van de kosten, die de basis vormen voor de drinkwatertarieven, is opgesteld overeenkomstig de (rand)voorwaarden die de wet daaraan stelt. ACM stelt bij deze stap vast:

Totstandkoming van de begroting

- of uit de begroting blijkt op welke wijze de kosten – waaronder de vermogenskosten die ten hoogste mogen worden gehanteerd – in het tarief zijn verwerkt (Dww artikel 12, eerste lid);
- of het drinkwaterbedrijf heeft vastgesteld of zijn kostenefficiëntie (t-2) is verbeterd en of hij deze verbetering heeft betrokken bij het vaststellen van de begroting (Dwb artikel 9, tweede lid, onderdeel a)⁶;
- of het drinkwaterbedrijf de resultaten van de onderlinge prestatievergelijking van de drinkwaterbedrijven heeft betrokken bij de totstandkoming van de begroting (Dwb artikel 9, tweede lid, onderdeel b)

Splitsing kosten naar drinkwatertaken

- of het drinkwaterbedrijf uitsluitend de kosten die betrekking hebben op de wettelijke taken zoals vermeld in artikel 7 van de Drinkwaterwet doorberekent in de tarieven (Dwb artikel 8, eerste lid).

Vermogenskosten

- of de activa gewaardeerd zijn tegen historische kostprijs (Dww artikel 11, vierde lid);
- of de toerekening van de kosten van materiële vaste activa plaatsvindt op basis van afschrijvingsmethoden en -termijnen die volgens algemeen aanvaarde bedrijfseconomische principes zijn bepaald (Dww artikel 11, derde lid);
- of de activawaarde voor dat jaar het gemiddelde is van het begrote totaal van de activa op 1 januari en 31 december (Dwr artikel 6, tweede lid);

---

⁶ Kostenefficiëntie komt tot uitdrukking door bij de raming van de kosten de in het voorafgaande jaar gerealiseerde kostenverbetering te betrekken.

- of de begrote kosten voor de bevordering van een goede drinkwatervoorziening in het buitenland niet meer dan 1% bedragen van de geraamde omzet en of deze kosten in mindering zijn gebracht op de begrote vermogenskosten (Dwb artikel 8, tweede en derde lid);
- of de vermogenskosten die het drinkwaterbedrijf begroot niet meer bedragen dan het product van de door de minister vastgestelde WACC en de begrote activawaarde (Dww artikel 11, tweede lid en Dwr artikel 6, eerste lid);
- of een eventueel positief verschil tussen bedrijfsresultaat en toegestane vermogenskosten in het jaar t-2 is gecompenseerd in de tarieven voor het jaar t (Dww artikel 12, derde lid).

Stap 2: toetsing van de tarieven

De tweede stap bestaat uit het toetsen van de tarieven aan de wettelijke eisen. ACM stelt bij deze stap vast:

Opbrengsten

- of de tarieven kostendekkend zijn (Dwb, artikel 9, derde lid);
- of de begroting van de omzet mede is gebaseerd op de gerealiseerde omzet in het voorafgaande kalenderjaar (t-1) (Dwb artikel 9, eerste lid, onderdeel a).

Tarieven

- of de berekeningsmethode van de tarieven wordt gevormd door een raming van de kosten die worden doorberekend in de drinkwatertarieven (Dwb artikel 9, eerste lid, onderdeel b);
- of het drinkwaterbedrijf transparant maakt hoe vanuit de kosten – operationele kosten, afschrijvingen, vermogenskosten en belastingen – de tarieven zijn afgeleid (Dwb artikel 10, derde lid);
- of de tarieven die het drinkwaterbedrijf in rekening brengt voor de wettelijke taken niet discriminerend zijn (Dww artikel 11, eerste lid);
- of het door het drinkwaterbedrijf gepubliceerde tarievenoverzicht inzicht verschaft in de wijze waarop kosten voor levering van ander water dan drinkwater worden toegerekend (Dwb artikel 10, vierde lid).

Publicatie van het tarievenoverzicht

- of het drinkwaterbedrijf een tarievenoverzicht heeft gepubliceerd waarin tenminste de tarieven voor aansluiting, vastrecht en drinkwater per kubieke meter zijn opgenomen (Dwb artikel 10, tweede lid).

3.2 Werkwijze

Op basis van het inhoudelijke toetsingskader heeft ACM zich – voor zover de informatie beschikbaar is – een oordeel gevormd over de drinkwatertarieven 2016 door onder andere:

- een bedrijfsbezoek te verrichten bij ieder individueel drinkwaterbedrijf in de periode februari-april 2016 waarbij nadere uitleg is gegeven door het drinkwaterbedrijf over het door hen gebruikte kostprijsmodel, alsmede de totstandkoming en integratie van dat model in de bedrijfsprocessen;
- bestuderen van eerdere rapportages over de drinkwatertarieven van het drinkwaterbedrijf;
- bestuderen van het kostprijsmodel van het drinkwaterbedrijf;
- bestuderen van de toelichtende tekst die door het drinkwaterbedrijf bij het kostprijsmodel is verstrekt en beoordelen of de gebruikte verdeelsleutels redelijk zijn;
- aansluiting te verrichten tussen de begroting 2016 zoals opgenomen in het kostprijsmodel en begroting 2016 van het drinkwaterbedrijf als geheel zoals afgestemd met de stakeholders van het drinkwaterbedrijf;
- aansluiting te zoeken tussen de realisatie 2014 (t-2) zoals opgenomen in het kostprijsmodel (en het jaarverslag 2014 van het drinkwaterbedrijf) en de omvang van de begroting 2016 om de kostenefficiency te bepalen;
- zelfstandig een beeld te vormen over de activiteiten en kenmerken van het drinkwaterbedrijf en het concern waarbinnen het drinkwaterbedrijf zich bevindt (onder meer door kennisnemen van website) en dit te toetsen tijdens het bedrijfsbezoek;
- kennisname van de jaarrekeningen van het drinkwaterbedrijf;
- kennis te nemen van het tariefbeleid van het drinkwaterbedrijf.

4 Totstandkoming van de drinkwatertarieven van Oasen

4.1 Betrokken informatie en proces

In december 2015 heeft ACM voor de toetsing van de drinkwatertarieven 2016 onder meer de volgende informatie over Oasen van ILT ontvangen:

- Kostprijsmodel 2016;
- Bedrijfsverslag 2014;
- Tekstuele toelichting op het kostprijsmodel 2016.

Het kostprijsmodel beschrijft ACM in 4.2.

Op 16 februari 2016 heeft ACM samen met ILT een bezoek gebracht aan Oasen. Tijdens dit bezoek heeft Oasen een toelichting gegeven op bovengenoemde documenten door uitleg te geven over:

- De wijze waarop het kostprijsmodel tot stand is gekomen en de werking van het model;
- De wijze waarop Oasen uit de totale begroting de kosten van niet-wettelijke taken, buitenlandregeling (1%) en overige wettelijke taken heeft onttrokken om zodoende tot de totale kosten van Oasen voor drinkwater te komen;
- De wijze waarop Oasen haar drinkwaterkosten vertaalt naar drinkwatertarieven;
- De wijze waarop Oasen de kostenefficiëntie en onderlinge prestatievergelijking heeft betrokken bij de raming van de kosten.

Oasen heeft naar aanleiding van dit bezoek additionele informatie aan ILT gestuurd waarin deze uitleg ook te vinden is. Deze informatie bevat de begroting 2016 en enkele aansluitingen tussen het kostprijsmodel en onderliggende brondocumenten. Waar relevant wordt naar deze informatie verwezen via voetnoten.

ACM heeft een conceptadvies opgesteld en op 7 juli 2016 via ILT aan Oasen toegestuurd. Oasen is op die wijze in de gelegenheid gesteld om te kunnen reageren op het conceptadvies. Oasen heeft op 13 september een reactie gestuurd, deze hebben ACM en Oasen telefonisch besproken op 19 september. Vervolgens heeft Oasen nog informatie en aanvullende opmerkingen gestuurd op 27 september. Deze reactie is in de rapportage waar relevant verwerkt.

4.2 Beschrijving kostprijsmodel

Een aantal drinkwaterbedrijven⁷ heeft samen een kostprijsmodel ontwikkeld (hierna: het sectorkostprijsmodel), enkele andere drinkwaterbedrijven hebben individueel een kostprijsmodel ontwikkeld. Oasen heeft een eigen kostprijsmodel gebruikt. Het gebruik (en nadere invulling) van dit model is een vrije keuze van het individuele drinkwaterbedrijf. Het kostprijsmodel van Oasen bestaat uit verschillende Excel bestanden die in onderlinge

---

⁷ De drinkwaterbedrijven die dit model voor 2016 hebben geïmplementeerd zijn Dunea, Brabant Water, Evides, PWN, Vitens en Waternet.

samenhang moeten worden bekeken. De verschillende Excel bestanden volgen uit de administratie van Oasen en worden gebruikt om de kostprijzen te berekenen. Naast het kostprijsmodel heeft Oasen ook een toelichting aangeleverd op de totstandkoming van de tarieven (hierna: Onderbouwing tarieven 2016). In deze toelichting beschrijft het drinkwaterbedrijf de toepassing van het kostprijsmodel bij de totstandkoming van de tarieven. Hieronder lichten we het door Oasen gehanteerde kostprijsmodel in algemene zin verder toe.

Stap a: Scheiden van de kosten (zie § 4.3.2)

Het startpunt in het kostprijsmodel zijn de kosten uit de totale begroting 2016. Het kostprijsmodel verdeelt de begrote kosten voor 2016 over verschillende activiteiten: wettelijke activiteiten, niet wettelijke activiteiten en buitenlandse activiteiten. Binnen de categorie wettelijke activiteiten wordt vervolgens een verbijzondering gemaakt naar drinkwaterlevering. De indeling van activiteiten over de categorieën wettelijke activiteiten, niet wettelijke activiteiten en buitenlandse activiteiten is gebaseerd op een lijst⁸ opgesteld door drinkwaterbedrijven.

Stap b Verdelen kosten over vastrecht en kubiekemeterprijs (zie § 4.3.2)

In deze stap worden de kosten voor drinkwaterlevering in het kostprijsmodel verdeelt over capaciteit (vastrecht) en water (variabele tarieven). Dit is onderverdeeld in twee stappen.

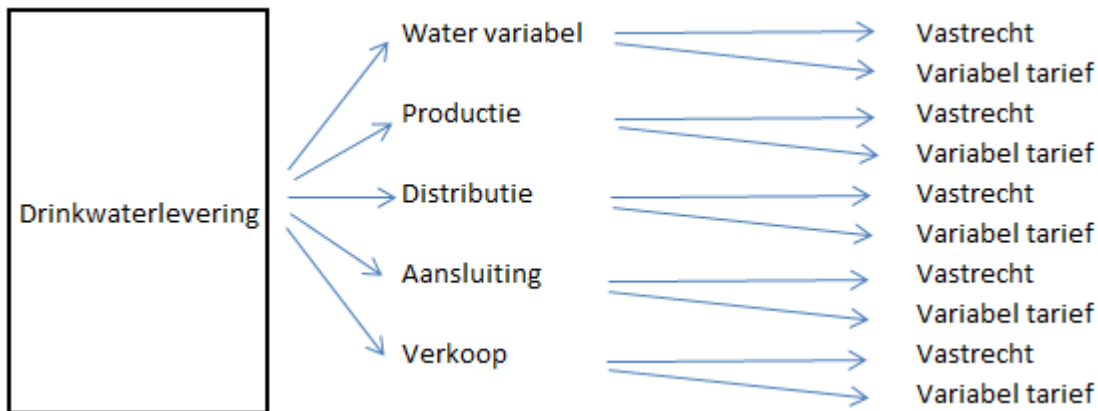
De eerste stap is om de totale kosten (direct en indirect) voor drinkwaterlevering onder te verdelen naar vijf hoofdprocessen,⁹ te weten: water variabel, productie, distributie, aansluiting en verkoop.

De tweede stap is om de kosten van elk hoofdproces met (een combinatie van) verdeelssleutels te alloceren aan capaciteit of water. Oasen verdeelt de kosten van deze hoofdprocessen naar de onderdelen capaciteit en water met verdeelssleutels. Nadat alle kosten van drinkwaterlevering zijn toegewezen aan capaciteit of water, volgen uit het kostprijsmodel de kostprijzen voor vastrecht en de kostprijzen voor variabele tarieven.

---

⁸ “Basistabel analyse activiteiten op wettelijke basis en overige activiteiten”

⁹ Binnen elk hoofdproces worden de volgende onderdelen geïdentificeerd: Operationele kosten, Afschrijvingen, Vermogenskosten en Belastingen. Classificatie van deze onderdelen maakt het mogelijk om directe aansluiting te maken met de begroting/jaarrekening van een drinkwaterbedrijf. Deze indeling heeft geen invloed op de toewijzing van de kosten aan de productcategorieën.

Figuur 1: Schematische weergave kostprijsmodel – verdelen kosten over water en capaciteit

Overige tarieven

De overige tarieven (zoals bijvoorbeeld het aansluittarief) komen niet voort uit het kostprijsmodel. Het drinkwaterbedrijf heeft hiervoor een afzonderlijke calculatie van de kosten opgesteld die als basis dienen voor deze tarieven.

4.3 Toetsing van de kosten aan wettelijke bepalingen (stap 1)

In deze paragraaf zullen de volgende onderwerpen worden behandeld:

1. De totstandkoming van de begroting (4.3.1);
2. De splitsing van kosten naar drinkwatertaken (4.3.2);
3. De hoogte van de vermogenskosten (4.3.3).

4.3.1 Totstandkoming van de begroting

Oasen stelt haar begroting op totaal bedrijfsniveau op. Hierbij is geen direct onderscheid naar de kosten die verband houden met de drinkwatertaken. Oasen hanteert het kostprijsmodel om vanuit de totale bedrijfsbegroting tot de begroting voor alleen de drinkwatertaken te komen.

4.3.1.1 Aansluiting bedrijfsbegroting met kostprijsmodel

Uit artikel 12, eerste lid, van de Drinkwaterwet volgt dat uit de begroting van het drinkwaterbedrijf moet blijken op welke wijze de kosten in de tarieven zijn verwerkt. Aangezien Oasen in het kostprijsmodel laat zien op welke wijze Oasen vanuit de kosten de tarieven berekent, is het belangrijk dat het kostprijsmodel aansluit op de begroting zoals goedgekeurd door de directie en Raad van Commissarissen. Immers, als deze aansluiting er niet is, kan ACM niet zien op welke wijze de kosten in de tarieven zijn verwerkt.

ACM constateert dat Oasen in het kostprijsmodel uitgaat van € 67,6 mln. (excl. resultaat deelneming) aan totale kosten.¹⁰ In de aan ACM verstrekte begroting 2016¹¹ bedragen de totale

¹⁰ Kostprijsmodel 2016 Oasen.

¹¹ Begroting Oasen 2016.

bedrijfskosten € 65,9 mln. Het verschil van € 1,7 mln is door Oasen inzichtelijk gemaakt in het kostprijsmodel (zie tabel 1).

	Bedragen (€ * 1 mln)	Totaal
Begroting Oasen		65,9
<i>Correctie t.b.v. kostprijsmodel:</i>		
Opbrengsten onder kosten verantwoord	1,7	
Totale correctie		1,7
Totale kosten kostprijsmodel		67,6

Tabel 1: Aansluiting bedrijfsbegroting Oasen en het kostprijsmodel

In de bedrijfsbegroting van Oasen worden de netto operationele kosten weergegeven; Oasen saldeert operationele kosten met bijbehorende opbrengsten. Deze saldering komt voort uit de vereisten vanuit de jaarverslaggeving, waar Oasen in haar begroting zoveel mogelijk aansluiting mee wil houden. Ten behoeve van het kostprijsmodel corrigeert Oasen de operationele kosten; eerst maakt ze de saldering ongedaan.

ACM stelt vast dat de aansluiting (bedrijfsbegroting 2016 met kosten uit kostprijsmodel) bij Oasen zichtbaar is vastgelegd, en dat deze achteraf op grond van de begroting is te maken. Oasen handelt hiermee conform artikel 12, eerste lid van de Drinkwaterwet.

4.3.1.2 Kostenefficiency en Benchmark

Uit artikel 9, tweede lid van het Drinkwaterbesluit volgt dat drinkwaterbedrijven bij het opstellen van de begroting rekening dienen te houden met:

- de gerealiseerde verbetering van de kostenefficiëntie en
- de onderlinge prestatievergelijking.

De drinkwatertarieven 2016 worden eind 2015 door de drinkwaterbedrijven vastgesteld. Op dat moment is 2014 het meest recente gerealiseerde jaar en is 2012 de meest recent beschikbare onderlinge prestatievergelijking. Ten aanzien van de verbetering van de kostenefficiëntie verwacht ACM hier een vergelijking van de kostenrealisatie in 2014 met de realisatie uit eerdere jaren. Ten aanzien van de onderlinge prestatievergelijking verwacht ACM een omschrijving van de resultaten van de onderlinge prestatievergelijking 2012 en een omschrijving hoe het drinkwaterbedrijf deze resultaten heeft betrokken bij het opstellen van de drinkwatertarieven.

Tijdens het bedrijfsbezoek heeft Oasen mondeling toegelicht dat zij aan deze twee aspecten aandacht besteedt door onder meer de uitkomsten van de onderlinge prestatievergelijking 2012 mee te nemen in het begrotingsproces. Oasen legt hierbij bewust de verantwoordelijkheid bij iedere afdeling afzonderlijk. Oasen is van mening dat de kostenbesparing het beste op afdelingsniveau kan worden ingeschat omdat daar de relevante kennis aanwezig is. Oasen besteedt daarnaast aandacht aan de kostenbesparing in de brief aan haar aandeelhouders waarin de begroting van Oasen wordt besproken. Hierin wordt op geaggregeerd niveau de kostenbesparing weergegeven. In haar tariefbeleid heeft Oasen aanvullende kostenprijkkels. Oasen verlaagt zowel het variabel tarief als het vastrechtstarief ten opzichte van 2015. Dit kan

beschouwd worden als een prikkel voor kostenefficiëntie.

Oasen heeft niet inzichtelijk gemaakt hoe de onderlinge prestatievergelijking is betrokken bij het opstellen van de begroting. Echter Oasen heeft wel aannemelijk gemaakt dat zij oog heeft voor efficiëntieverbeteringen, wat bijvoorbeeld blijkt uit de wijze waarop de begroting wordt opgesteld. Hieruit concludeert ACM dat Oasen een (andere) vorm van kostenefficiëntie betreft bij de raming van de kosten dan wettelijk bedoeld. ACM meent dat Oasen strikt genomen niet voldoet aan artikel 9, tweede lid van het Drinkwaterbesluit.

4.3.2 Splitsing kosten naar drinkwatertaken

Uit artikel 8, eerste lid van het Drinkwaterbesluit volgt dat een drinkwaterbedrijf uitsluitend de kosten die betrekking hebben op de wettelijke taken zoals vermeld in artikel 7, eerste en tweede lid van de Drinkwaterwet mag doorberekenen in de drinkwatertarieven. Voor de toets op dit artikel is het van belang dat Oasen zichtbaar maakt dat enkel de kosten die betrekking hebben op de drinkwatertaken (artikel 7, eerste en tweede lid Drinkwaterwet) worden doorberekend in de tarieven. ACM verwacht dat een drinkwaterbedrijf in het kostprijsmodel, danwel in een toelichtend document, inzichtelijk maakt:

- Op welke wijze zij waarborgt dat zij alle activiteiten identificeert die niet onder artikel 7, eerste en tweede lid van de Drinkwaterwet vallen;
- Op welke wijze zij waarborgt dat per activiteit alle directe¹² en indirecte¹³ kosten zijn geïdentificeerd en toegekend en welke verdeelsleutels¹⁴ zij daarbij heeft gebruikt.

4.3.2.1 Werkwijze identificatie activiteiten

Om de kosten te splitsen naar drinkwatertaken en overige taken en activiteiten hebben de drinkwaterbedrijven een lijst opgesteld (zie paragraaf 4.2) en afgestemd met ILT. De activiteiten op de lijst afkomstig zijn uit een inventarisatie vanuit de opbrengsten. ACM merkt op dat indien er activiteiten zijn waarbij enkel sprake is van kosten, deze mogelijk niet zijn geïdentificeerd bij het opstellen van deze lijst.

Daarnaast bevat de lijst activiteiten die voortkomen uit de Drinkwaterwet waarbij niet is aangegeven uit welk artikel ze voortkomen. ACM kan van deze activiteiten dus niet vaststellen

---

¹² De directe kosten van een activiteit bestaan uit de kosten waarvan evident is dat deze toezien op deze éne activiteit.

¹³ De indirecte kosten zijn alle kosten die van de totale begroting – na aftrek van de directe kosten – overblijven. Zoals de kosten van huisvesting, personeelskosten van stafdiensten en afschrijvingskosten van activa die worden ingezet voor meerdere activiteiten. De indirecte kosten zijn niet aan één activiteit toe te wijzen.

Indirecte kosten kunnen worden onderscheiden naar kosten die (i) toezien op meerdere activiteiten (Bijvoorbeeld activa of personeel dat werkzaamheden voor een aantal – vastomlijnde – activiteiten verricht) en (ii) kosten waarvan de koppeling met activiteiten niet te maken is (bijvoorbeeld algemene huisvestingskosten).

¹⁴ Vanwege de vrijheid van vaststellen en toepassen van verdeelsleutels verwacht ACM dat het drinkwaterbedrijf informatie verstrekt over: (a) hoe de verdeelsleutel is opgebouwd (inhoud van de verdeelsleutel) en (b) op welke indirecte kosten in elke verdeelsleutel toegepast moet worden (toepassing van de verdeelsleutel).

of de kosten die het drinkwaterbedrijf wel of niet de kosten voor artikel 7, lid 1 en 2 zijn.

Oasen heeft de lijst van de drinkwaterbedrijven en de ILT gebruikt om haar kosten te verdelen over drinkwaterlevering, overige wettelijke taken en niet-wettelijke taken. Daarbij heeft Oasen de kosten voor bevordering van een goede drinkwatervoorziening in het buitenland apart inzichtelijk gemaakt.

	Bedragen (€ * 1 mln)	Totaal
Begroting kostprijsmodel Oasen		67,6
Drinkwaterlevering	52,0	
Kosten met een andere dekking (Overig wettelijk)	12,4	
Meelift (niet-wettelijk)	0,1	
<i>Subtotaal</i>		<i>64,5</i>
Diensten (niet-wettelijk)		3,0
Pacht en Verhuur (niet-wettelijk)		0,1
Buitenlandse activiteiten		0,0
Totaal verdeling in kostprijsmodel		67,6

Tabel 2: Verdeling kosten over de activiteiten

De kosten voor drinkwaterlevering resteren nadat van de totale kosten de kosten voor overige wettelijke taken, niet-wettelijke taken en kosten voor bevordering van een goede drinkwatervoorziening in het buitenland zijn afgehaald. De lijst van de drinkwaterbedrijven maakt scheiding tussen wettelijk en niet-wettelijk. Oasen geeft in het kostprijsmodel niet voor elke wettelijke activiteit aan uit artikel van de Drinkwaterwet dit voorkomt. Daarnaast heeft Oasen de activiteiten uit het kostprijsmodel ook niet gekoppeld aan de activiteiten die in de lijst zijn opgenomen. Hierdoor is het onduidelijk of de overige wettelijke taken wel of geen drinkwaterkosten bevatten. De kosten voor drinkwaterlevering worden toegerekend aan een aantal tarieven: vastrecht, variabele tarieven en brandkranen/bluswater. ACM stelt dat alleen als alle niet drinkwaterkosten zijn geïdentificeerd dat drinkwaterlevering enkel de kosten voor drinkwater bevat.

4.3.2.2 Werkwijze identificatie kosten

Het kostprijsmodel start met de bedrijfsbegroting. Oasen verdeelt deze kosten over drinkwaterlevering, overige wettelijke taken en niet-wettelijke taken. In het kostprijsmodel van Oasen is navolgbaar hoe de uitkomsten tot stand komen zijn gekomen. Oasen maakt de hieraan ten grondslag liggende berekeningen en toewijzingen inzichtelijk.

Het kostprijsmodel geeft inzage in de verdeling tussen directe en indirecte kosten. Oasen geeft op onderdelen inzicht in de verdeelsleutels die zij heeft gebruikt bij het toewijzen en toerekenen van de indirecte kosten.

Oasen heeft voorts toegelicht hoe zij de kosten van de geïdentificeerde projecten heeft vastgesteld. Dit is grotendeels gebaseerd op kostenplaatsen in de administratie alsmede de

kennis van de medewerkers op de financiële administratie. Door het selecteren op de projecten is Oasen in staat de betreffende activiteiten afzonderlijk te identificeren. Hierbij is onderscheid te maken naar de kosten die direct toerekenbaar aan het project zijn (primaire kosten) en kosten die op grond van een verdeelsleutel aan het project toegewezen worden (secundaire kosten). De primaire kosten hebben een directe relatie met het project en zijn derhalve eenduidig toe te wijzen. De secundaire kosten bestaan uit het toerekenen van de gemeenschappelijke kosten (overhead) aan de onderliggende projecten. Hieronder vallen onder meer de kosten van huisvesting, personeelskosten van stafdiensten en afschrijvingskosten. Het toerekenen van de kosten aan de activiteiten vindt plaats op basis van activiteitencodes in de financiële administratie en urenverantwoording van personeelsleden.

Oasen heeft tijdens het bedrijfsbezoek toegelicht dat bij het bepalen van de verdeelsleutels en de toepassing van de verdeelsleutels meerdere functionarissen zijn betrokken. Oasen heeft – op basis van de beste inschatting ('professional judgement') – de verdeelsleutels verwerkt in het kostprijsmodel. Oasen is daarmee van mening dat de gehanteerde verdeelsleutels voldoende objectief tot stand zijn gekomen en toepasbaar zijn in het kader van het kostprijsmodel. De verdeelsleutels die door Oasen worden toegepast zijn:

- a. Kosten toeziend op meerdere activiteiten: Inschatting van het relatieve belang van één activiteit ten opzichte van het totaal aan activiteiten waarvoor deze kosten worden gemaakt.
- b. Huisvestingskosten waarbij geen koppeling met activiteiten is te maken: Vloeroppervlakte drinkwatertaken / totale vloeroppervlakte.
- c. Overige kosten waarbij geen koppeling met activiteiten is te maken: Het aantal FTE bezigt met de activiteit / totaal aantal FTE van het drinkwaterbedrijf.

ACM acht het aannemelijk dat de door Oasen toegelichte verdeelsleutels leiden tot een redelijke uitkomst (verdeling van de kosten) in het kader van het kostprijsmodel.

4.3.2.3 Conclusie

Hoewel Oasen belangrijke stappen heeft gezet in de transparantie van de kosten van de drinkwater, concludeert ACM dat Oasen voorsnog niet volledig voldoet aan artikel 8, eerste lid van het Drinkwaterbesluit om de volgende reden:

- De lijst die Oasen gebruikt voor het scheiden van kosten waarborgt onvoldoende dat deze scheiding conform artikel 7, eerste en tweede lid van de Drinkwaterwet plaatsvindt. Daarbij komt dat Oasen in het kostprijsmodel en toelichtende document onvoldoende toelicht op welke (wettelijke) taken (van de lijst) een activiteit toeziet.

Oasen presenteert de uitkomsten van het scheiden van de kosten over drinkwaterlevering, kosten voor niet-wettelijke taken, kosten voor buitenlandse activiteiten en kosten voor overige wettelijke taken. Oasen geeft inzicht in hoe zij deze kosten heeft gescheiden;

- Oasen geeft een toelichting hoe zij onderscheid maakt tussen directe en indirecte kosten en welke keuzes daaraan ten grondslag liggen;

- Oasen maakt de gebruikte verdeelsleutels inzichtelijk en geeft een korte toelichting omtrent de inhoud en toepassing van de verdeelsleutels.

4.3.2.4 Verdelen kosten drinkwaterlevering (vastrecht en variabel)

Oasen heeft op grond van de hierboven vermelde stappen de kosten voor drinkwaterlevering geïdentificeerd. Zoals vermeld is de omvang van de kosten voor drinkwaterlevering bij Oasen € 52,0 mln. Oasen wijst deze kosten van drinkwaterlevering vervolgens toe aan water (variabele tarieven) en capaciteit (vastrecht tarieven). Dit doet Oasen in een aantal stappen. De eerste stap is om de totale kosten voor drinkwaterlevering onder te verdelen naar vijf hoofdprocessen, te weten: water variabel, productie, distributie, aansluiting en verkoop. De tweede stap is om de kosten van elk hoofdproces te alloceren aan capaciteit of water.

Stap a

Oasen wijst in het kostprijsmodel de kosten voor drinkwaterlevering toe aan de vijf hoofdprocessen. Hierbij is het mogelijk dat een kostensoorten volledig aan één hoofdproces wordt toegewezen, danwel dat Oasen er voor kiest de kosten over meerdere hoofdprocessen te verdelen. Oasen heeft de verdeelsleutels zichtbaar gemaakt in het kostprijsmodel, en geeft een korte toelichting op deze verdeelsleutels in het kostprijsmodel (of toelichtingsdocument). De kostenverdeling naar hoofdprocessen leidt tot onderstaande uitkomst.

20/32

Hoofdproces	Operationele kosten	Afschrijvingen	Belastingen	Vreemd vermogenskosten	Totaal (* € 1.000)
Water variabel	4.349	-	-	-	4.349
Productie	17.075	4.149	-	1.424	22.648
Distributie	9.608	6.232	-	2.072	17.912
Aansluiting	3.599	858	-	114	4.571
Verkoop	2.332	42	-	159	2.533
Totaal	36.963	11.281	-	3.769	52.013

Tabel 3: Kostenverdeling naar hoofdprocessen

Stap b

De tweede stap is om van de kosten van de 5 hoofdprocessen te komen tot de kosten voor water (variabele tarieven) en capaciteit (vastrecht tarieven). Hierbij hanteert Oasen de volgende verdeelsleutels:

Hoofdproces	Water (variabel tarief)	Capaciteit (vastrecht)
Water variabel *1	100%	0%
Productie *2	71,4%	28,6%
Distributie *3	39,7%	60,3%
Aansluiting *4	1,0%	99,0%
Verkoop *5	51,7%	48,3%

Tabel 4: Verdeelsleutels t.b.v. kostenverdeling naar water en capaciteit

Oasen licht deze verdeelsleutels als volgt toe:

*1 de kosten voor water variabel zien volledig toe op water (variabel tarief)

*2 Oasen hanteert als grondslag hiervoor de benuttingsgraad van de productie. Deze wordt berekend door de daadwerkelijke productie te delen op de totale productiecapaciteit. Het overschot (niet gebruikte productie) wordt toegewezen aan capaciteit (vastrecht).

*3 Oasen berekent dit percentage op basis van de dimensioneringsgraad van de infrastructuur.

*4 Oasen hanteert als grondslag hiervoor de benuttingsgraad distributie. De benuttingsgraad distributie geeft de tijdsduur weer dat een aansluiting daadwerkelijk wordt gebruikt. De tijdsduur dat een aansluiting echt wordt gebruikt wordt toegewezen aan water, het restant wordt toegewezen aan vastrecht.

*5 Oasen berekent dit percentage als een gewogen gemiddelde van de hoofdprocessen benuttingsgraad productie, distributie en aansluiting.

Onderstaande tabel bevat de uitkomsten van het verdelen van de kosten weergegeven. ACM heeft hierbij aanvullend het rendement (eigen vermogenskosten) opgenomen dat Oasen aan elk van de wettelijke taken heeft toegerekend.

	Water (Variabel tarief)	Capaciteit (vastrecht)	Totaal
Operationele kosten	21.598	15.365	36.963
Afschrijvingen	5.466	5.815	11.281
Belastingen	-	-	-
Vreemd vermogenskosten	1.923	1.846	3.769
Totaal kosten	28.987 (55,7%)	23.026 (44,3%)	52.013 (100%)
Marge	567 (13,2%)	3.729 (86,8%)	4.296 (100%)
Toeslag brandblus (per aansluiting € 6,79)	-	2.341	2.341
Toeslag inspectie (per aansluiting € 0,89)	-	307	307
Rendement *1	567 (8,1%)	6.377 (91,9%)	6.943 (100%)
Totaal kosten (incl rendement)	29.584	29.402	58.986

Tabel 5: Kostenverdeling naar water en capaciteit

*1 Oasen heeft in haar tarief voor vastrecht een tweetal toeslagen opgenomen. Deze toeslagen moeten afzonderlijk worden beoordeeld en vallen buiten de drinkwaterlevering. Om deze reden heeft ACM deze toeslagen afzonderlijk inzichtelijk gemaakt.

Oasen wijst 55,7% van de kosten van drinkwaterlevering toe aan water en 44,3% aan capaciteit. ACM merkt op dat de toewijzing van het rendement (op totaalniveau) afwijkt ten opzichte van de verdeling van de kosten. De totale kosten (incl. rendement) vormen de basis voor de tarieven die ACM verder beoordeelt in paragraaf 4.4.

4.3.3 Vermogenskosten

4.3.3.1 Waardering historische kostprijs

Uit artikel 11, vierde lid, van de Drinkwaterwet volgt dat het drinkwaterbedrijf als grondslag voor het berekenen van de vermogenskosten de materiële vaste activa moet waarderen tegen de historische kostprijs.

Oasen waardeert de activa in haar jaarrekening tegen historische kosten.¹⁵ ACM constateert dat de waarde van de activa voor 2016 zoals opgenomen in het kostprijsmodel in lijn ligt met de waardering zoals opgenomen in de jaarrekening 2014. ACM constateert dat de waardering van vaste activa in de jaarrekening in lijn is met artikel 11, vierde lid van de Drinkwaterwet.

4.3.3.2 Toerekening kosten van activa

Uit artikel 11, derde lid, van de Drinkwaterwet volgt dat het drinkwaterbedrijf de kosten van materiële vaste activa dient toe te rekenen op basis van afschrijvingsmethoden en –termijnen die volgens algemeen aanvaarde bedrijfseconomische principes zijn bepaald. Algemeen aanvaarde bedrijfseconomische principes houden in dat kosten verdeeld worden op basis van het relatieve gebruik (de inzet) van het actief voor een bepaalde activiteit. Hierbij is onderscheid te maken naar activa die volledig aan één activiteit zijn toe te wijzen en activa die voor meerdere activiteiten worden gebruikt. ACM verwacht tevens een logisch verband tussen afschrijvingskosten en activa; als afschrijvingskosten zijn toegewezen aan een activiteit, verwacht ACM ook dat activa zijn toegewezen aan die activiteit, en omgekeerd.

Oasen heeft de afschrijvingen en activa verdeeld over drinkwaterlevering, overige wettelijke taken, buitenland en niet wettelijke taken (zie tabel)¹⁶. Oasen licht toe dat afschrijvingskosten en activa op een verschillende wijze worden toegerekend. Afschrijvingskosten rekent Oasen toe met behulp van kostenplaatsen. De splitsing in activa wordt gemaakt op basis van de splitsing in eigen en vreemd vermogen.

---

¹⁵ Jaarverslag Oasen 2014, grondslagen voor waardering activa en passiva (pagina 67 en 68)

¹⁶ Bron: email van 27 september van Oasen aan ILT.

Activiteit (bedragen * € 1.000)	Afschrijvingskosten (A)	Activawaarde (B)*	Procentueel (= A/B)
Drinkwaterlevering	11.916	246.408	4,84%
Overige wettelijke activiteiten	66	-10.554**	-0,63%
Buitenland (1% regeling)	-	-	-
Niet wettelijke activiteiten	6	446	1,35%
Totaal	11.988	236.300	5,07%

Tabel 6: Afschrijvingskosten en activa per activiteit

* Dit betreft de gemiddelde activawaarde zoals die door het drinkwaterbedrijf is toegewezen aan de betreffende activiteit.

** De negatieve activawaarde bij de overige wettelijke activiteiten is het resultaat van niet kostendekkende tarieven van sommige van deze activiteiten. Redenen hiervoor kunnen uiteenlopen van wettelijk gemaximeerde tarieven, gedraggestuurde tarieven of tarieven die nog in een ingroeitraject zitten.

Ten aanzien van de afschrijvingsmethoden en –termijnen licht Oasen in het jaarverslag 2014 toe dat materiële vaste activa worden afgeschreven op basis van de lineaire methode over de verwachte gebruiksduur van de verschillende componenten waaruit het betrokken actief bestaat. De afschrijving start op het moment van ingebruikname van de betreffende activa.

ACM acht het aannemelijk dat Oasen de kosten van de activa toerekent op basis van algemeen aanvaarde bedrijfseconomische principes. Op grond van het bovenstaande vindt ACM het aannemelijk dat Oasen voldoet aan artikel 11, derde lid, van de Drinkwaterwet, kanttekening hierbij is dat er een negatieve activawaarde resulteert voor overige wettelijke activiteiten.

4.3.3.3 Activawaarde is gemiddelde van begrote totaal

Uit artikel 6, tweede lid, van de Drinkwaterregeling volgt dat het drinkwaterbedrijf de activawaarde moet berekenen als het gemiddelde van de activawaarde per 1 januari en 31 december van het jaar waarvoor de toegestane vermogenskosten worden berekend. De liquide middelen worden niet tot de activawaarde gerekend.

Oasen begroot de gemiddelde activa waarde voor drinkwaterlevering voor 2016 op € 235,9 mln. Oasen heeft enkel de gemiddelde waarde weergegeven zonder een waarde per 1 januari en 31 december te vermelden. ACM heeft te weinig informatie om vast te stellen of Oasen voldoet aan artikel 6, tweede lid, van de Drinkwaterregeling. Wel acht ACM het op grond van vergelijking van de activawaarde in het kostprijsmodel ten opzichte van de activawaarde in de jaarrekening 2014 aannemelijk dat Oasen voldoet aan artikel 6, tweede lid, van de Drinkwaterregeling.

4.3.3.4 Kosten buitenlandse activiteiten (1% regeling)

Uit artikel 8, tweede lid, van het Drinkwaterbesluit volgt dat de kosten voor bevordering van een

goede drinkwatervoorziening in het buitenland maximaal 1% mogen bedragen van de geraamde omzet van de drinkwatertaken. In het kostprijsmodel geeft Oasen € 50.000 aan kosten op ter bevordering van goede drinkwatervoorziening in het buitenland. De omzet voor drinkwaterlevering heeft Oasen begroot op € 52,0 mln, waarmee de kosten voor buitenlandse activiteiten 0,0% bedragen van de geraamde omzet van de drinkwaterlevering. Oasen handelt hiermee conform artikel 8, tweede lid van het Drinkwaterbesluit.

4.3.3.5 *Begrootte vermogenskosten bedragen niet meer dan vastgestelde WACC*

Uit artikel 11, tweede lid Drinkwaterwet en artikel 6, eerste lid, van de Drinkwaterregeling volgt dat het drinkwaterbedrijf de vastgestelde vermogenskostenvergoeding niet mag overschrijden.¹⁷ De vastgestelde vermogenskosten-vergoeding voor de periode 2016 en 2017 bedraagt 4,2%. Uit artikel 8, derde lid, van het Drinkwaterbesluit volgt dat de kosten voor de buitenlandactiviteiten in mindering worden gebracht op de toegestane vermogenskostenvergoeding. Dit betekent dat de kosten ten laste van het resultaat van de drinkwatertaken worden gebracht.

Voor 2016 begroot Oasen € 8,1 mln aan vermogenskosten voor drinkwaterlevering en € 50.000 aan kosten op ter bevordering van goede drinkwatervoorziening in het buitenland, dit komt neer op een WACC van 3,4%.¹⁸ ACM stelt vast dat Oasen handelt conform artikel 11, tweede lid Drinkwaterwet, artikel 6, eerste lid van de Drinkwaterregeling en artikel 8, derde lid van het Drinkwaterbesluit.

4.3.3.6 *Compensatie positief verschil gerealiseerde en toegestane vermogenskosten*

Uit artikel 12, tweede en derde lid, van de Drinkwaterwet volgt dat het drinkwaterbedrijf een toets moet uitvoeren op de gerealiseerde vermogenskosten om vast te stellen of sprake is van een overschrijding van de toegestane vermogenskosten. Het drinkwaterbedrijf legt dit vast in een verslag vergezeld van een goedkeurende verklaring van een registeraccountant. Indien uit dit verslag blijkt dat er sprake is van een overschrijding dient het drinkwaterbedrijf dit te compenseren in de tarieven voor het jaar t+2.

Uit dit verslag blijkt dat er geen overschrijding was van de toegestane vermogenskosten in 2014. ACM heeft op basis van dit verslag berekend dat de gerealiseerde vermogenskosten 3,3% (na aftrek van de kosten voor buitenlandse activiteiten) bedraagt, terwijl de toegestane vermogenskostenvergoeding in 2014 4,8%¹⁹ was. ACM stelt op basis hiervan vast dat Oasen in

---

¹⁷ Dit betekent dat het drinkwaterbedrijf ten hoogste de geldende wettelijke en gemiddelde vermogenskostenvoet (hierna: WACC) mag hanteren. De WACC is het quotiënt van de vermogenskosten en de gemiddelde waarde van de activa

¹⁸ $\text{Vermogenskosten Drinkwaterlevering (€ 8,1 mln) + de kosten voor bevordering van een goede drinkwatervoorziening in het buitenland (€ 50.000)} / \text{activa drinkwaterlevering (€ 235,9 mln)} = 3,4\%$.

¹⁹ $\text{Gerealiseerde vermogenskosten à € 6,88 mln. (A) plus Buitenlandse activiteiten 1% regeling à € 0,06 mln (B) afgezet tegen het gemiddelde balanstotaal à € 208,87 mln (C) levert 3,3% op via de formule: } [(A+B)/100] * 100\%$.

lijn handelt met artikel 12, tweede en derde lid, van de Drinkwaterwet.

ACM merkt hierbij op dat bovengenoemd verslag is opgesteld in overeenstemming met het Protocol Prestatievergelijking Drinkwaterbedrijven 2012²⁰ en een bijbehorende invulinstructie. ACM plaats hierbij de kanttekening dat ACM niet kan vaststellen dat deze wijze van opstellen van dit verslag conform de bedoeling van artikel 12, tweede lid van de Drinkwaterwet is geschiedt. Dit Protocol heeft immers uitsluitend als doel de prestaties van drinkwaterbedrijven te vergelijken en geeft aan dat de kostentoedeling in het kader van het tarieftoezicht op de drinkwaterbedrijven hiervan kan afwijken.

4.4 Toetsing van de tarieven aan wettelijke bepalingen (stap 2)

In deze paragraaf zullen de volgende onderwerpen worden behandeld:

1. Of de tarieven kostendekkend zijn en of de begroting gebaseerd is op gerealiseerde omzet in het voorafgaande jaar (4.4.1);
2. Of Oasen niet discriminerende tarieven hanteert die op een transparante en op kosten gebaseerde wijze onderbouwd zijn (4.4.2);
3. Of Oasen een tarievenoverzicht publiceert in overeenstemming met de tarieven opgenomen in het kostprijsmodel (4.4.3).

4.4.1 Opbrengsten

4.4.1.1 Kostendekkendheid van de tarieven

In artikel 11, eerste lid van de Drinkwaterwet is opgenomen dat een drinkwaterbedrijf kostendekkende tarieven moet hanteren. Volgens artikel 9, derde lid van het Drinkwaterbesluit, voldoet een drinkwaterbedrijf in ieder geval aan de eis van kostendekkendheid wanneer de totale begrote omzet voordrinkwatertaken niet groter is dan de totale begrote kosten voor deze taken. ACM heeft getoetst of Oasen niet meer opbrengsten dan kosten heeft begroot voor vastrecht en variabele tarieven in 2016.

De begrote omzet uit vastrecht en variabele tarieven bedraagt €58,4 mln²¹, dit is 84,3% van de totale omzet van Oasen. De begrote omzet uit vastrecht en variabele tarieven is gelijk aan de kosten (incl. eigen vermogenskosten) die het drinkwaterbedrijf hiervoor begroot. Bij deze toets van kostendekkendheid neemt ACM als uitgangspunt dat Oasen op een juiste wijze een scheiding heeft aangebracht tussen kosten wettelijke drinkwatertaken en overige taken en activiteiten.

Op grond van de begrote kosten in het kostprijsmodel concludeert ACM dat het vastrecht en de variabele tarieven van Oasen op totaalniveau kostendekkend zijn. ACM stelt dat Oasen in lijn handelt met artikel 9, derde lid van het Drinkwaterbesluit.

---

²⁰ Protocol prestatievergelijking drinkwaterbedrijven 2015, 10 december 2014.

²¹ Dit is exclusief vastrecht particulier bluswater.

4.4.1.2 Omzet

Uit artikel 9, eerste lid, onderdeel a van het Drinkwaterbesluit volgt dat de raming van de met drinkwatertaken te behalen omzet mede gebaseerd moet zijn op de daadwerkelijk gerealiseerde omzet in het voorafgaande kalenderjaar (2014). Om dit te kunnen toetsen maakt Oasen idealiter inzichtelijk of de omzet in 2016 plus afzetgroei en tariefwijzigingen in lijn ligt met de omzet in 2014.

Oasen heeft toegelicht dat de afzet, zowel aantallen als verbruik, is gebaseerd op een prognosemodel. Uit de toelichting bij de begroting Waterverdeling 2016 blijkt dat de begrote afzet voor 2016 is gebaseerd op de realisatie 2008 tot en met 2014 en de projectie voor 2015. Daarnaast heeft ACM geconstateerd dat er relatief weinig tariefschommelingen zijn geweest in de afgelopen jaren.

ACM stelt vast dat Oasen bij de raming van de met drinkwaterlevering te behalen omzet de gerealiseerde omzet in 2014 heeft gebruikt. Op grond hiervan constateert ACM dat Oasen in lijn handelt met artikel 9, eerste lid, onderdeel a van het Drinkwaterbesluit.

4.4.2 Tarieven

4.4.2.1 Tariefbeleid

Oasen gebruikt bij het vaststellen van de tarieven haar eigen tariefbeleid. Het kostprijsmodel dat Oasen hanteert is een integraal onderdeel van de organisatie. Oasen telt bij de berekende kostprijs nog een winstmarge op. Deze winstmarge is procentueel grotendeels gelijk voor de individuele tarieven, alleen bij de tariefgroep vastrecht Qn 600 (backup) en Qn 600 (primair) zit Oasen nog in een traject waarbij wordt beoogd om toe te groeien naar een tarief op basis van kostprijs plus marge. Onderdeel van het beleid is dat de winst grotendeels behaald wordt op het vastrechttarief om het beoogde resultaat zeker te stellen, en de overige tarieven op een kostendekkend niveau vastgesteld worden. Hierbij worden de marges gebruikt om te grote fluctuaties van jaar op jaar te dempen.

Uit de Begroting 2016²² blijkt dat bovenstaande tariefmethodiek voor Oasen leidt tot de volgende keuzes:

1. Oasen verlaagt het variabel tarief voor kleinverbruikers naar € 0,71 per m³ in 2016;
2. Oasen verlaagt het basis vastrechttarief bij een 1,5 Qn aansluiting naar € 71,00 in 2016;
3. Oasen geeft aan de aansluittarieven vast te stellen op een kostendekkend niveau.

Hieronder is in meer detail weergegeven wat de consequenties voor de afzonderlijke tariefcategorieën zijn, van de keuzes die Oasen in haar tariefbeleid heeft gemaakt.

---

²² Bron: "Begroting 2016 en MJB 2016-2020 Oasen tbv AvA 19 november 2015".

Oasen hanteert 16 verschillende tarieven voor vastrecht, afhankelijk van de capaciteit van de aansluiting. Oasen heeft voor elk vastrechtstarief ook een kostprijs uitgerekend. Op basis van het verwachte aantal aansluitingen bedraagt de geschatte omzet op basis van het vastrechtstarief €28,8 mln, dit is 49,4% van de totale omzet uit drinkwaterlevering. Een overzicht van de kostprijzen en tarieven voor vastrecht in 2016 staat in bijlage 6.1.

Oasen hanteert 7 verschillende tarieven voor verbruik. Grootverbruikers worden opgedeeld in categorieën op basis van jaarlijks verbruik. Op basis van de verwachte afzet zoals weergegeven in het afzetplan van Oasen bedraagt de geschatte opbrengst op basis van het variabel tarief € 29,6 mln, dit is 50,6% van de totale omzet uit drinkwaterlevering. Een overzicht van de kostprijzen en tarieven voor verbruik in 2016 staat in bijlage 6.2.

Oasen brengt nog overige tarieven in rekening, zoals tarieven voor nieuwe aansluitingen, wateronderbreking (afsluiting), aansluiting voor brandblusvoorziening en het herstellen van een beschadigde watermeter. Bij het vaststellen van deze tarieven heeft Oasen geen winsttoegmerk.

4.4.2.2 *Tariefstelling*

Volgens artikel 9, eerste lid, onderdeel b van het Drinkwaterbesluit, moeten de elementen en wijze van berekening van de tarieven gevormd worden door een raming van de kosten van de drinkwatertaken. Hieruit volgt dat de wijze van berekening van de tarieven voor drinkwatertaken gebaseerd moet worden op een raming van de kosten voor deze taken. Naast de eis van kostendekkendheid op totaalniveau dienen tarieven op individueel niveau in ieder geval in redelijke verhouding te staan tot de kosten.²³

Zoals toegelicht in 4.4.2.1 baseert Oasen haar tarieven op de kostprijzen die uit haar kostprijsmodel komen. Oasen gebruikt het kostprijsmodel als integraal onderdeel van haar bedrijfsvoering. De tarieven worden berekend door boven op de kostprijs een marge te rekenen. Voor het inzicht in de totstandkoming van de tarieven heeft Oasen bij de tarieven aangegeven hoe deze zijn afgeleid uit de kostprijs. Oasen rekent 55,7% van de kosten toe aan water (het variabele tarief) en 44,3% aan capaciteit (vastrecht), zie tabel 5 Oasen heeft het rendement verdeeld is in een verhouding van 13,2% tegenover 86,8% voor respectievelijk water (variabele tarief) en capaciteit (vastrecht). Hieruit blijkt dat de verhouding tussen kosten van water en capaciteit niet in lijn ligt met de verhouding tussen de rendementen van water en capaciteit. Deze verhouding is onderdeel van het beleid van Oasen.

Wanneer de marges op individueel tariefniveau worden bekeken blijkt dat bij een meerderheid van de tarieven vergelijkbare marges gerekend wordt. Een uitzondering hierop is de winstmarge bij een back-up aansluiting van Qn 600, deze is -24% van de kostprijs. Ook bij een primaire

---

²³ Brief van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu aan de ILT van 19 november 2013, lenM kenmerk IENWBSK-2013/268016.

aansluiting van Qn 600 en een aansluiting van Qn 700 is de marge negatief, respectievelijk - 0,6% en -4,2%. Oasen geeft hierbij aan dat ze bezig zijn met een ingroeitraject voor deze tarieven, waarbij deze op termijn kostendekkend moet worden. De marges op alle andere aansluitingen variëren van 14,2% tot en met 14,7%. De marge op de variabele tarieven varieert van 0,4% tot en met 1,7% van de kostprijs.

Oasen heeft inzichtelijk gemaakt waardoor de verschillen tussen de eigen vermogenskosten per tariefgroep worden verklaard. De tariefstelling is gebaseerd op een raming van de kosten. ACM stelt dat Oasen voldoet aan artikel 9, eerste lid, onderdeel b van het Drinkwaterbesluit.

4.4.2.3 *Transparantie opbouw tarieven*

Uit artikel 10, derde lid van het Drinkwaterbesluit volgt dat transparant moet zijn hoe vanuit de kosten – operationele kosten, afschrijvingen, vermogenskosten en belastingen – de tarieven zijn afgeleid. ACM heeft beoordeeld hoe Oasen hier invulling aan heeft gegeven.

Uit paragraaf 4.3.2.2 blijkt dat Oasen inzichtelijk maakt in het kostprijsmodel welke kosten (operationele kosten, afschrijvingen, vreemd vermogenskosten en belastingen) zij maakt voor drinkwaterlevering. Vervolgens maakt Oasen inzichtelijk hoe deze kosten worden toegerekend aan de individuele vastrecht en variabele tarieven. Oasen toont het verschil tussen deze kostprijzen en tarieven. Het verschil schrijft Oasen toe aan eigen vermogenskosten, oftewel de winstmarge. Met dit overzicht toont Oasen aan dat het tarief in redelijke verhouding staat tot de kosten.

In het kostprijsmodel maakt Oasen inzichtelijk hoe de kosten (operationele kosten, afschrijvingen, vermogenskosten en belastingen) zich verhouden tot de drinkwatertarieven. Op basis van het bovenstaande handelt Oasen conform artikel 10, derde lid van het Drinkwaterbesluit.

4.4.2.4 *Niet discriminerende tarieven*

Artikel 11, eerste lid van de Drinkwaterwet stelt dat drinkwatertarieven niet discriminerend behoren te zijn. Aan de eis van niet discriminerende tarieven wordt ten minste voldaan als voor gelijke gevallen gelijke tarieven gerekend worden.

Uit de tariefgroepen die Oasen hanteert voor drinkwaterlevering blijkt dat er een objectieve grondslag is bij het onderscheid dat wordt gemaakt tussen verschillende afnemers en daarbij behorende tarieven. ACM is van mening dat Oasen handelt conform de bepaling in artikel 11, eerste lid van de Drinkwaterwet om niet discriminerende tarieven te hanteren.

4.4.2.5 *Ander water dan drinkwater*

Artikel 10, vierde lid van het Drinkwaterbesluit vereist dat het door het drinkwaterbedrijf gepubliceerde tarievenoverzicht inzicht verschaft in de wijze waarop kosten voor levering van ander water dan drinkwater worden toegerekend.

ACM concludeert uit de verkregen informatie dat Oasen geen ander water dan drinkwater levert. De genoemde wettelijke bepaling is daardoor niet van toepassing op Oasen.

4.4.3 Publicatie van het tarievenoverzicht

Volgens artikel 10, tweede lid van het Drinkwaterbesluit moet het drinkwaterbedrijf een overzicht publiceren van haar tarieven. ACM heeft vastgesteld met een bezoek aan de website²⁴ op 10 februari 2016 dat Oasen haar vastrecht, variabele tarieven en aansluittarieven heeft gepubliceerd. Op basis hiervan is ACM van mening dat Oasen handelt conform artikel 10, tweede lid van het Drinkwaterbesluit.

29/32

---

²⁴ <https://www.oasen.nl/mijn-oasen/tarieven>

5 Conclusie Oasen

Oasen gebruikt met ingang van 2016 een kostprijsmodel om transparantie te bieden in de scheiding van kosten voor drinkwatertaken en niet-drinkwatertaken en het berekenen van kostprijzen. ACM is van mening dat het kostprijsmodel een stap in de juiste richting is om inzichtelijk te maken welke kosten worden gedekt door de drinkwatertarieven.

Oasen maakt inzichtelijk hoe de begrote kosten die zij gebruikt in het kostprijsmodel aansluiten met de bedrijfsbegroting van Oasen. Oasen verdeelt deze kosten over drinkwaterlevering, kosten voor overige wettelijke taken, kosten voor niet-wettelijke taken en kosten voor buitenlandse activiteiten. Daarnaast heeft Oasen in het kostprijsmodel bij drinkwaterlevering voor elk type vastrecht en variabel tarief een kostprijs berekend. Hierdoor heeft Oasen meer inzicht gegeven in de relatie tussen kosten en tarieven.

Oasen stelt haar tarieven vast op basis van haar eigen tariefbeleid. Oasen streeft naar stabiele tarieven en probeert schommelingen in tarieven te voorkomen. Onderdeel van het tariefbeleid van Oasen is dat de berekende kostprijs een winstmarge optelt. Het kostprijsmodel is een integraal onderdeel van de organisatie en geeft inzicht in de bijbehorende kostprijs van elk van de tarieven. Hierdoor is het inzichtelijk dat de marges (winst) per tarief geen grote verschillen vertonen. Een uitzondering hierop zijn de marges bij de grootste aansluitingen, Oasen zit voor deze tarieven nog in een traject waarbij zij toegroeit naar op kostprijs gebaseerde tarieven.

ACM blijft op enkele punten echter kritisch. Ten eerste, de scheiding tussen de drinkwater en niet-drinkwater kosten. De lijst die Oasen gebruikt voor het scheiden van kosten waarborgt deze scheiding onvoldoende, daarbij is het niet navolgbaar hoe deze lijst is gebruikt.

Ten tweede, de kostenefficiëntie. Oasen heeft niet zichtbaar gemaakt hoe de gerealiseerde verbetering van de kostenefficiëntie en onderlinge prestatievergelijking zijn betrokken bij het ramen van de kosten. Wel heeft Oasen een vorm van efficiëntie betrokken bij de raming van de kosten, en heeft zij aannemelijk gemaakt rekening te houden met de prestaties van andere drinkwaterbedrijven.

6 Bijlagen

6.1 Overzicht vastrecht tarieven

Aansluitcategorie	Aantal afnemers	Kostprijs in EUR	Marge in procenten	Tarief in EUR	Opbrengst in EUR
1,5 m³/h	335.040	62,17	14%	71,00	23.117.760
2,5 m³/h	6.973	145,19	14%	166,00	1.122.653
3,5 m³/h	1.741	380,18	14%	434,00	734.702
5 m³/h	685	728,69	14%	832,00	554.165
10 m³/h	262	1.908,61	14%	2.182,00	555.178
15 m³/h	62	3.360,30	14%	3.840,00	231.260
20 m³/h	7	5.022,45	14%	5.748,00	39.025
25 m³/h	10	6.860,96	14%	7.850,00	76.150
30 m³/h	10	8.853,47	15%	10.138,00	98.300
40 m³/h	9	13.239,89	15%	15.192,00	132.255
50 m³/h	6	18.091,77	15%	20.720,00	120.480
60 m³/h	3	23.350,02	14%	26.680,00	77.760
100 m³/h	3	47.730,05	14%	54.600,00	158.940
600 m³/h backup	1	586.313,85	-24%	448.433,00	448.433
600 m³/h primair	1	586.313,85	-1%	582.857,00	582.857
700 m³/h	0	727.535,84	-4%	697.341,00	-
Subtotaal					28.836.930
<i>Part. bluswater</i>					<i>565.490</i>
Totaal					29.402.420

Tabel 7: Vastrecht tarieven 2016 Oasen²⁵

31/32

²⁵ Bron: Kostprijsmodel 2016 Oasen.

6.2 Overzicht variabele tarieven

Verbruikscategorie	Verbruik in m ³	Kostprijs in EUR	Marge in procenten	Tarief in EUR	Opbrengst in EUR
0 – 1.000	35.067.461	0,71	0,4%	0,71	24.897.897
1.000 – 2.500	1.283.373	0,68	1,0%	0,69	885.527
2.501 – 5.000	978.537	0,68	1,3%	0,69	675.191
5.001 – 25.000	1.549.109	0,68	0,7%	0,68	1.058.042
25.001 – 50.000	813.036	0,68	0,9%	0,68	555.304
50.001 – 100.000	283.320	0,68	0,9%	0,68	193.507
> 100.000	1.929.964	0,68	1,0%	0,68	1.318.165
Totaal					29.583.633

Tabel 8: Variabele tarieven 2016 Oasen²⁶

32/32

²⁶ Bron: Kostprijsmodel 2016 Oasen.